

De interieurverzorgster

Blijspel in twee bedrijven

door

HENK STRAALMAN

TONEELUITGEVERIJ VINK B.V.
(Grimas Theatergrime verkoop)
Tel: 072 - 5 11 24 07
E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl
Website: www.toneeluitgeverijvink.nl

VOORWAARDEN

Alle amateurverenigingen die het stuk: **DE INTERIEURVERZORGSTER** gaan opvoeren, dienen in alle programmaboekjes, posters, advertenties en eventuele andere publicaties de volledige naam van de oorspronkelijke auteur: **HENK STRAALMAN** te vermelden.

De naam van de auteur moet verschijnen op een aparte regel, waar geen andere naam wordt genoemd.

Direct daarop volgend de titel van het stuk.

De naam van de auteur mag niet minder groot zijn dan 50% van de lettergrootte van de titel.

U dient tevens te vermelden dat u deze opvoering mag geven met speciale toestemming van het I.B.V.A. Holland bv te Alkmaar.

Copyright: © Anco Entertainment bv - Toneeluitgeverij Vink bv

Internet: www.toneeluitgeverijvink.nl

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, verfilming, video opname, internet vertoning (youtube e.d.) of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Het is niet toegestaan de tekst te wijzigen en/of te bewerken zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Vergunning tot opvoering van dit toneelwerk moet worden aangevraagd bij het Auteursrechtenbureau **I.B.V.A. HOLLAND bv**

Postbus 363

1800 AJ Alkmaar

Telefoon 072 - 5112135

Website: www.ibva.nl

Email: info@ibva.nl

ING bank: 81356 – IBAN: NL08INGB0000081356 BIC: INGBNL2A

Geen enkele andere instantie dan het IBVA heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

Auteursrechten betekenen het honorarium (loon!) voor de auteur van wiens werk door u gebruik wordt gemaakt!

Auteursrechten moeten betaald worden voor elke voorstelling, dus ook voor try-outs, voorstellingen in/voor zorginstellingen, scholen e.d.

Vergunning tot opvoering:

1. Aankoop van minimaal **9** tekstboekjes bij de uitgever.
2. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart (tevens bewijs van aankoop), met uw gegevens, naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
3. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Vergunning tot HER-opvoering(en):

1. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart met uw gegevens naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
2. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Opvoeringen zonder vergunning zijn niet toegestaan en strafbaar op grond van de Auteurswet 1912. Zij worden gerechtelijk vervolgd, terwijl de geldende rechten met 100% worden verhoogd. Het tarief wordt met 20% verhoogd voor opvoeringen waarvoor geen toestemming werd aangevraagd binnen drie weken voorafgaand aan de voorstelling.

Het is verboden gebruik te maken van gekregen, geleende, gehuurde of van anderen dan de uitgever gekochte tekstboekjes.

**Rechten BELGIË: Toneelfonds JANSSENS, afd. Auteursrechten,
Te Boelaerlei 107 - 2140 Bght ANTWERPEN Telefoon (03)3.66.44.00.
Geen enkele andere instantie heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.**

PERSONEN:

Connie Pietersen - vrouw van 40 jaar

Pieter van Veen - man van 55 jaar

Ellen van Veen - vrouw van 50 jaar

Karel van Veen - jonge man van 25 jaar

Wim van der Kamp - man van 45 jaar

Heleen van der Kamp - vrouw van 40 jaar

Inge van der Kamp - jonge dame van 22 jaar

Deurwaarder - man of vrouw van 45 jaar

Politie - man of vrouw van 45 jaar

Deurwaarder en politie kan een dubbelrol zijn.

EERSTE BEDRIJF

Normale huiskamer, Pieter zit op de bank te lezen in een tijdschrift, de jager of zoiets. Connie, de interieurverzorgster, is aan het stofzuigen. Iets waar Pieter een hekel aan heeft.

CONNIE: *(sigaret in de mond)* Ja, even de benen omhoog. *(stofzuigt nog even door en trekt dan de stekker eruit)*

PIETER: *(praat bekakt)* Zo, is die ellende nou weer achter de rug. Bah, een mens kan ook nooit eens rustig zitten te lezen. Dat ze die stofzuigers ook niet geruisloos kunnen maken. Ze kunnen wel een raket naar de maan sturen maar stofzuigers geruisloos maken, ho maar. Ze gaan het jachttarief ook wijzigen, lees ik hier. Kunnen we weer meer betalen voor een paar dagen jacht per jaar.

CONNIE: Geld speelt geen rol zeg je altijd.

PIETER: Oh nee, natuurlijk niet. Op de Veluwe zetten ze 2000 fazanten uit. Ach, ze doen maar. Schenk nog maar eens in en neem zelf ook wat.

CONNIE: Vindt je vrouw dat wel goed. Die heeft toch een hekel aan drank. *(pakt fles en schenkt in)*

PIETER: Ach mijn vrouw, die is er nu toch niet. Bovendien ben ik hier de baas in huis. En voor het geld hoef ik het niet te laten, ha ha. *(telefoon gaat)* Met Pieter van Veen.....of je die aandelen moet verkopen, ja die wel.....ja die verkopen en die andere kopenja koop die handel maar op en een beetje snel graag!.....ja daag.

CONNIE: Hoe gaat het met de aandelen?

PIETER: Goed hoor, hoe gaat het bij de burens waar je 's middags werkt? Van der Kamp bedoel ik.

CONNIE: Wel goed denk ik.

PIETER: Denk ik, denk ik?

CONNIE: Niets voor niets, informatie kost geld. Dat weet je toch wel. Zo, de deur gaat nu op slot. *(draait de deur op slot)* Kom op met dat geld of ik maak die affaire bekend. Je weet het nog wel, hè, ongewenste intimiteiten met een arme interieurverzorgster, hè, kun je wel. Nou, kom op met dat geld en je weet, Pieter van Veen, als dat bekend wordt, dan gaat je dat heel veel geld en je reputatie kosten. Dus.

PIETER: Ja. *(haalt geld uit zijn zak)* Het is dat ik goed gehandeld heb op de beurs. *(gerammel aan de deur, Ellen wil naar binnen, Pieter doet open)*

ELLEN: *(op)* Wat gebeurt hier? De deur op slot? De interieurverzorgster zit op d'r gat. En wat zie ik daar? Drank? Midden op de dag. Schande schande. *(kijkt naar Pieter)* En deze pummel zit ook al achter de borrel.

De boel gaat hier nog eens op de fles. Ga liever aan het werk, luie donder! Laat die handen maar eens wapperen. Kijk eens naar de burens Van der Kamp. Die man, dat is nog eens een vent.

PIETER: Ook goede morgen. Ik dacht dat je voorlopig niet thuis zou komen.

ELLEN: Kom ik ongelegen?

PIETER: Nee hoor, we hebben net wat te vieren. Ik heb goed gehandeld met mijn aandelen. Een winstpercentage, geweldig.

ELLEN: Winstpercentage zegt me niets. Het gaat om winst, harde guldens. Ik zag dat ze bij Van der Kamp weer een nieuwe auto hebben gekocht, een pracht van een wagen. Wel wat anders dan dat brik van ons.

CONNIE: Ze hebben er een bij gekocht want Heleen was dat sjouwen met al die boodschappen zo zat.

ELLEN: Erbij nee maar, het kan niet op daar. Daar zit een boel geld. Je wou me toch niet vertellen dat die wagen Heleens boodschappenauto is?

CONNIE: Ja hoor, Wim heeft z'n auto nodig voor het werk.

ELLEN: Die Wim weet van aanpakken, een goede vent. Daar kan Pieter nog een voorbeeld aan nemen. Hè, Pieter. Ik denk dat wij er ook maar eens een auto bij moeten kopen. Als dat bij Van der Kamp kan dan kan dat ook hier dacht ik zo.

PIETER: Nou dan moet ik eerst mijn financieel adviseur raadplegen over dergelijke investeringen.

CONNIE: Bij Van der Kamp gaan ze dit jaar zes weken op wintersport. Ze gaan naar Zwitserland.

ELLEN: Naar Zwitserland? Hoor je dat, Pieter? En nog wel zes weken, hoor je dat, Pieter, waar halen ze dat geld toch vandaan?

PIETER: Ja die Wim doet ook in aandelen, net als wij dat doen. Die zal er wel een vracht geld mee verdienen.

ELLEN: Blijkbaar meer dan jij dat doet.

PIETER: Hij heeft er ook nog een baan bij hoor.

ELLEN: Ook wat voor jou, een baan erbij? Ik denk van wel ja.

PIETER: Oh nee, veel te druk overal mee. Bovendien hebben we geld zat.

ELLEN: Nog wel ja. Zeg, Connie, ben je er al achter hoe het echtpaar Van der Kamp getrouwd is? Ik bedoel, zijn ze in gemeenschap van goederen getrouwd?

CONNIE: Eerst geld dan informatie.

PIETER: Moet dan maar weer. *(haalt portemonnee tevoorschijn en geeft Connie een biljet)* Nou vertel op.

CONNIE: Ze zijn in gemeenschap van goederen getrouwd.

ELLEN: Ja? Het is toch niet waar.

PIETER: Dat heeft Heleen goed bekeken, groot gelijk.

ELLEN: Tuurlijk, dat zou ik ook doen als ik Heleen was. Als die vent haar de deur uitzet, kan ze hem mooi nog een poot uittrekken.

PIETER: Hoe is hun relatie, hebben ze ruzie, kunnen ze goed met elkaar opschieten.

CONNIE: Ik kan jullie best wat interessants vertellen hoor.

ELLEN: Oh ja, wat dan, vertel op.

CONNIE: Best aardig om te weten. Ik zal het alleen jullie vertellen.

PIETER: Je maakt ons nieuwsgierig, wat is dat dan?

ELLEN: Kun je ons dat niet vertellen?

CONNIE: Niets voor niets, eerst geld.

PIETER: Ja hoor 'ns, je hebt net al geld gekregen, we kunnen niet bezig blijven.

ELLEN: Wat denk je wel, dat je ons helemaal kaal kunt plukken, nee maar wat een lef. Je verdient hier genoeg en bovendien krijg je geregeld iets extra's voor die geheimpjes.

CONNIE: Nou goed, dan vertel ik niets.

PIETER: *(haalt de portemonnee tevoorschijn)* Daar gaan we dan weer, nou vertel op en nu gelijk alles vertellen wat je weet anders krijg je verder geen cent meer.

CONNIE: Hun relatie staat op losse schroeven. Geregeld hebben ze ruzie, vooral om geld.

PIETER: Oh ja?

CONNIE: Ja, wat Heleen wil, wil Wim niet en wat Wim wil, wil Heleen niet. Nee het strookt niet meer zo geweldig.

ELLEN: Ach, niets van gemerkt verder. Ik wist wel dat ze wat problemen met hun dochter hadden. Je weet wel Inge.

PIETER: Inge ja, geen land mee te bezeilen. Wat een eng ding is dat zeg.

ELLEN: Ja, en moet je haar kapsel zien, maar vertel verder.

CONNIE: Het gaat helemaal niet goed, misschien gaan ze nog wel een keer scheiden.

ELLEN: Scheiden?

CONNIE: Dat zou heel goed kunnen.

PIETER: Het is toch niet waar, die arme Heleen.

ELLEN: Nou ja arm, die Wim is een echte rijke stinker, daar kan Heleen nog mooi wat geld uitpeuteren.

PIETER: Reken maar.

ELLEN: Meer dan bij jou, als wij gaan scheiden, ga ik nog armer weg dan dat ik hier ben gekomen.

PIETER: Dat mag je niet zeggen, Ellen.

ELLEN: Ach, vent.

CONNIE: Zijn jullie ook in gemeenschap van goederen getrouwd?

ELLEN: Ja dat zijn we, alleen koop ik daar niets voor. Bij ons ligt dat wat anders omdat we toch niets te verdelen hebben. Toen ik destijds met Pieter trouwde, meende ik met een rijke vent te trouwen. We kunnen ons wel redden maar een vetpot is het niet. Nee, neem dan de Van der Kamps. Wat een geld zit daar, twee auto's, een jacht, vier keer per jaar op vakantie.

KAREL: *(op)* Wie gaan er vier keer per jaar op vakantie?

ELLEN: Bij Van der Kamp doen ze dat en ze kunnen zich dat permitteren.

PIETER: Wat dacht je van ons dan. Ik ga met mijn vrienden op jacht. Wat dacht je daar van. Dat is toch ook een dure hobby?

ELLEN: Dat zeker wel ja maar wat heb ik daar aan.

PIETER: Jij kunt toch wel eens mee gaan. Ik kan jou wel leren schieten hoor, daar hangt wel een geweer.

KAREL: Als moeder van jou schieten moet leren dan kun je maar beter inpakken.

PIETER: Ach, vent.

KAREL: Weet je niet meer dat je je toen bijna zelf in de rug schoot. En later schoot je per ongeluk je grote teen eraf. Man, wees blij dat je nog leeft. Bokken schieten, dat kun je. Je loopt er nu nog kreupel van.

PIETER: Inderdaad, bokken schieten, zie dat gewei eens.

KAREL: Jammer van dat beest. Dat had nog vrij in de natuur rond kunnen lopen. Nee, de heren gaan voor de lol op wild staan schieten. Sport noemen ze dat.

PIETER: De jagers schieten alleen maar zieke dieren af.

KAREL: Ach ja, dat zal wel. Dat zeggen ze allemaal. Ik ben blij dat ik lid ben van kritisch faunabeheer. En als het een beetje mee zit dan schaffen ze die jacht nog eens helemaal af.

ELLEN: Zeg, Pieter, gaan we nog naar de winkel?

PIETER: Toch geen kleren kopen, hè, in die klerenwinkel.

ELLEN: Nee geen kleren, kleren worden hier niet zoveel gekocht. We gaan naar de supermarkt.

PIETER: Oh, ook dat nog, sjouwen met die zware boodschappen en ik heb het al in de rug.

ELLEN: Niet zeuren, inpakken en wegwezen.

PIETER: Oh, die verrekte boodschappen altijd, bah. *(beiden af)*

CONNIE: Zo, die zijn we mooi een tijdje kwijt. *(giet zich een borrel in)* Jij ook iets?

KAREL: Ja, lekker.

CONNIE: Hoe gaat het met jouw studie?

KAREL: Ik ben afgestudeerd en ik zoek werk.
CONNIE: Afgestudeerd als wat?
KAREL: Ik zoek een baan als maatschappelijk werker.
CONNIE: Maatschappelijk werker?
KAREL: Ja.
CONNIE: Nou, dan heb je hier een goed stage adres gehad.
KAREL: Zeg, hoe gaat het met Inge. Ik bedoel Inge van der Kamp.
CONNIE: Oh wel goed hoor.
KAREL: Nou ik bedoel...eh...eh ach je weet wel.
CONNIE: Nou wat?
KAREL: Nou eh....je zou toch proberen om er achter te komen of Inge iets om mij geeft.
CONNIE: Ja dat is zo.
KAREL: Nou?
CONNIE: Niets voor niets.
KAREL: Wat bedoel je, betalen?
CONNIE: Ja betalen.
KAREL: Een knaak kun je krijgen, meer niet. Nou vertel op. *(geeft knaak)*
CONNIE: Ik geloof niet dat Inge iets om jou geeft. Nee daar geloof ik niets van.
KAREL: Wat, geeft Inge niets om mij? Nee nou wordt ie mooi, nou wordt ie mooi.
CONNIE: Nou ja dat kan toch, of niet soms.
KAREL: Wat erg, wat erg.
CONNIE: Rustig nou maar, Karel, d'r zijn nog wel meer meisjes.
KAREL: Geef terug dat geld! En snel een beetje, schiet op en geef terug, afperser.
CONNIE: Nou ja als je zo tekeer gaat, hier.
KAREL: Dat dacht ik ook! Ik laat me er niet tussen nemen! *(Wim en Heleen op)*
WIM: Zo mag ik dat horen. Niet van dat slappe geklets zoals je vader dat doet. Zijn Pieter en Ellen er niet.
KAREL: Nee ze zijn naar de winkel om boodschappen te doen. Waar is Inge?
WIM: Onze Inge? Ik geloof dat ze in bad ligt.
KAREL: Oh! *(loopt weg)*
WIM: Zeg, waar gaat dat naartoe?
KAREL: Ik moet haar nog iets belangrijks vertellen.
WIM: *(nashreeuwend)* Handen thuis, hè!
HELEEN: Wim toch.
WIM: Ach die jeugd van tegenwoordig, vertrouw ze maar niet.
HELEEN: Die Karel staat me best aan. Een nette jongen is dat.

WIM: Schenk ons maar eens wat sterks in.

HELEEN: Doe maar net of je thuis bent.

WIM: Ach die lui hier, ze barsten van het geld. Oh wat zit hier een hoop geld. Uche uche.

HELEEN: Zeg, hoe gaat het met hun relatie en hun financiën?

WIM: Hebben ze met hun aandelen weer goed gewonnen?

CONNIE: Dat willen jullie wel weten, hè.

WIM: Ja natuurlijk.

CONNIE: Niets voor niets.

WIM: Nou kom op, doe niet zo kinderachtig, vertel op en gauw een beetje!

CONNIE: Ja ja ja ja ja, eerst geld, en gauw een beetje. Pas dan vertel ik wat. Dat weet je nu toch wel een keer.

WIM: Goed dan. *(geeft een briefje)* Hebben ze gewonnen met hun aandelen

CONNIE: Oh ja, hij heeft een slag geslagen, veel geld verdiend.

HELEEN: Het is niet waar.

WIM: Ja? Echt?

CONNIE: Ja, Pieter sprong een gat in de lucht, zo blij was hij.

HELEEN: Oh, die Pieter is toch een enige vent, hè. Nette man. Altijd goed gekleed, keurig in de kleren, goed figuur en vooral veel geld. Ik geloof dat ze ook nieuwe meubelen hebben. Ja zij kunnen het doen. Geld speelt geen rol. Maar hoe is het met hun relatie? Gaat het goed?

WIM: Heleen bedoelt, zijn ze getrouwd in gemeenschap van goederen.

HELEEN: Je zou toch voor ons uitzoeken of ze in gemeenschap van goederen zijn getrouwd?

CONNIE: Ja dat zou ik, dat heb ik ook gedaan.

WIM: Vertel op dan.

CONNIE: Informatie kost geld dat weet je toch wel.

WIM: Alweer? Denk je dat je ons kaal kunt plukken. Ben je nou helemaal.

CONNIE: Goed, dan vertel ik niets.

WIM: Ja, we zouden toch wel graag willen weten hoe dat hier zit. Je kunt maar nooit weten hoe dat nog van pas kan komen. Hier. *(geeft geld)* Vertel dan ook hoe hun relatie in elkaar steekt.

CONNIE: Na lang zoeken ben ik er achter gekomen dat ze in gemeenschap van goederen getrouwd zijn.

WIM: Oh.

HELEEN: Hoe is hun relatie?

CONNIE: Hun relatie is niet zo heel erg best meer. Ze hebben vaak ruzie, vooral om geld.

HELEEN: Oh ja? Wij toch nooit, hè Wim.

CONNIE: Wat Pieter wil, wil Ellen niet en wat Ellen wil, wil Pieter niet.

Nee het strookt niet meer.

WIM: Toch weinig van gemerkt.

CONNIE: Misschien gaan ze nog wel een keer scheiden.

WIM: Scheiden?

CONNIE: En dan die zoon van hun, die nietsnut. Geen werk en te beroerd om te werken, ook niets dan ellende net als hun relatie. *(Wim gaat naar het raam en kijkt naar buiten, gaat geheimzinnig doen. Begint in de laden te snuffelen van de familie van Veen)*

HELEEN: *(kijkt samen met Connie verbaasd naar Wims activiteiten)*
Zeg, wat ben jij daar allemaal aan het doen, wat snuffel je daar in Pieter zijn papieren.

WIM: Ik wil nu wel eens weten hoeveel geld van Veen op de bank heeft staan. *(kijkt naar buiten en haalt van alles en nog wat tevoorschijn)* Hè, lopende rekeningen... valt tegen.

HELEEN: Wat valt er tegen?

WIM: Niet veel op de lopende rekening.

HELEEN: Wat zegt dat nu, wij hebben ons geld toch ook niet op de lopende rekening staan.

WIM: Ja ja ja ja eens kijken of er nog meer spaarbankboekjes zijn.....
Nee, zo niet te vinden.

HELEEN: Ach, Wim, je denkt toch niet dat ze die hier voor Jan en alleman laten liggen. Pieter zal zijn spullen heus wel goed opbergen.

WIM: Waar zou ik dan moeten zoeken. Zeg, Connie, jij maakt het huis hier altijd schoon, heb jij nog ergens spaarbankboekjes zien liggen.

CONNIE: Nee, misschien in hun brandkast in de kelder.

WIM: Wat, hebben ze hier een brandkast?

HELEEN: Ja natuurlijk hebben ze hier een brandkast. Het zou toch ook onverantwoord zijn om hun kapitaal maar zo ergens weg te stoppen.

WIM: Wanneer gaat die brandkast altijd open?

CONNIE: Ik zou het niet weten.

WIM: Weet je de sleutel te hangen?

CONNIE: Nee ook niet.

WIM: Kun je daar dan achter komen.

HELEEN: Geloof nou maar, Wim, dat ze hier stinkend rijk zijn. Dat zie je toch aan alles.

WIM: Ik ben nog niet overtuigd, je weet maar nooit. Ik wil weten hoeveel geld hier zit. *(kijkt wild rond, telefoon gaat)*

HELEEN: De telefoon gaat.

WIM: Ja dat hoor ik ook wel. *(Connie loopt naar de telefoon en wil hem opnemen)* Ho, ik neem de telefoon wel op. *(praat Pieter bekakt na)*
Met Pieter van Veen bent u verbonden.....

HELEEN: Zeg, Wim, ben je nou helemaal. *(fluistert hard)*

WIM: Met welke bank ben ik verbonden..... *(praat weer gewoon)* Nee hoor, was maar een grapje, ik ben Pieter van Veen niet. Ik ben een vriend van Pieter....Ja wij houden nog al van grapjes ha ha ha ha..... Oh nee houdt u niet van grapjes, wat jammer is dat voor u. Maar kan ik de boodschap doorgeven, ik ben zeer betrouwbaar, Pieter is mijn beste kameraad.....oh nee kunt u dat niet aan mij vertellen. Ik geef graag boodschappen aan mijn vriend Pieter door..... nou dan niet, daag. Ze vertellen ook niets meer. Ze wantrouwen ook iedereen.

HELEEN: Waarom zou die bank toch hierheen bellen, de bank belt ons toch ook nooit.

WIM: Ja waarom.

CONNIE: Dat doen ze alleen maar bij erg rijke mensen. De rentestand zal wel weer aangepast zijn.

WIM: Niets van gehoord trouwens.

CONNIE: Kan ik nog wat voor jullie doen, iets inschenken of zo?

HELEEN: Nee hoor.

CONNIE: Mijn tijd zit er op, blijven jullie hier?

WIM: Ja, nee hoor wij gaan ook. *(Connie, Wim en Heleen af. Even later, na een korte stilte op het toneel, sluipen Wim en Heleen weer naar binnen)* Zo nu zullen we eens even kijken waar de sleutel van de brandkast hangt. Doorzoek jij even de rest.

HELEEN: Laten we er maar mee ophouden, we vinden toch niets. We hoeven ook niets te vinden. Geloof Connie nu maar, de Van Veens zijn stinkend rijk. Laten we jouw plan maar uitvoeren.

WIM: Hartstikke mooi! Dus jij trouwt met Pieter? Jij gaat het avontuur aan?

HELEEN: Ja, ik zal die Pieter wel eens even aan de haak slaan.

WIM: Mooi mooi mooi, en dan na een tijdje weer gaan scheiden en flink wat alimentatie opstrijken. Oh wat zullen we ze een poot uittrekken, ha ha ha. En moet je dan die Pieter eens zien opkijken. Trouwens, dan kan ik ook wel eens met Ellen op stap gaan, Ellen mag er best wezen.

HELEEN: Zeg ben je nou helemaal, jij blijft met je vingers van Ellen af.

WIM: Jij een andere kerel, ik een andere vrouw. Daar heb ik dan recht op.

HELEEN: Maar ik doe het alleen voor het geld. Bij jou gaat het alleen maar om.... ach laat ook maar zitten. *(kijkt naar buiten en ziet plotseling Connie verschijnen)* Kijk eens naar buiten daar zul je Connie hebben, zeker iets vergeten.

WIM: Oh nee toch, wat doen we? Ons verstoppen? Net doen of er niets aan de hand is, *(loopt paniekerig heen en weer)* zeg het maar.

HELEEN: Verstoppen heeft geen zin, ze heeft ons wel door. Ze is er al.

CONNIE: *(op)* Hé, wat doen jullie hier?

WIM: Wat kom jij hier doen?

CONNIE: Ik heb mijn tas laten staan.

HELEEN: Wat toevallig, wij hadden onze tas ook al laten staan. *(af)*

CONNIE: Ik vertrouw jullie niet, wat voeren jullie hier eigenlijk uit?

WIM: Ik vertrouw jou ook niet.

CONNIE: Ook niet zei je, hè, dus je vertrouwt jezelf niet. Ik geloof dat ik de familie Van Veen maar eens moet inlichten over de gang van zaken hier. En Wim van der Kamp, mag ik je helpen herinneren dat ik nog het een en ander van je te goed heb. Heb je ondertussen al geregeld bij de notaris dat ik erfgenaam van je wordt. Zo niet, Wim van der Kamp, dan maak ik die affaire, namelijk ongewenste intimiteiten met een arme interieurverzorgster, openbaar bekend. En je weet, Wim van der Kamp, dat je dat een hele hoop geld en je reputatie gaat kosten.

HELEEN: *(op)* En Connie, wat wij hier uitvoeren, gaat jou helemaal niets aan.

CONNIE: Ik geloof dat ik de familie Van Veen maar eens moet inlichten over de gang van zaken hier.

HELEEN: Oh nee, doe dat niet. Wij halen hier niets weg of zo. Het zou onze relatie ernstig verstoren. Je weet niet wat er allemaal gaande is tussen ons.

CONNIE: Aha, je kunt geld geven dan hou ik mijn mond wel dicht.

WIM: Ja hoor daar is ze weer. *(geeft biljet)* Genoeg zo?

CONNIE: Nou vooruit dan maar, dit keer geef ik korting. *(af)*

HELEEN: Dat is me ook wat. Dat mens heeft ons voortdurend volledig in de macht. Maar ja wat doen we er aan? Niet veel. *(kijkt naar buiten)* Zie je wel dat ze niet voor haar tasje kwam. Ze loopt met lege handen weg. Eens even rondkijken of ze haar tasje niet weer vergeten is. *(beiden kijken rond)*

WIM: Daar zit vast meer achter, dat kan niet anders, ze houdt ons gewoon in de gaten. Of zou Van Veen daar achter zitten. Kan haast niet anders, die Pieter is toch niet te vertrouwen. Mooi praten kan die, met zijn bekakte praat. Met zijn hete aardappel in de keel. Nee pas maar op, laat je door zulk volk niet in de maling nemen.

HELEEN: Nou van Pieter geen woord kwaad hoor, hij heeft ons nooit iets in de weg gelegd.

WIM: Goed, Heleen, pap maar lekker met hem aan. De rest komt dan vanzelf. Gaat die Pieter ook nog op jacht zeg. Nou, nou, dat zal wat zijn zeg, ik zie het al voor me, Pieter met dat grote jachtgeweer op de nek. Laat ie niet bij de enkels afbreken.

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via www.toneeluitgeverijvink.nl de tekst bestellen en toevoegen aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

 info@toneeluitgeverijvink.nl

 072 5112407

“Samenspelen” is ons motto